

گفت‌وگو با «سیدجواد یحیوی» مجری و بازیگر در تلویزیون، دیگر ممنوع‌الفعالیت نیستم

گفت و گوی سیدجواد یحیوی، مجری و بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون را بخوانید.

به گزارش سایت خبری پرسون، سیدجواد یحیوی، مجری سال‌های نه چندان دور تلویزیون و بازیگر این روزهای تئاتر و سینما، می‌گوید با توجه به پیشنهادهایی که در یک سال گذشته داشته است، به نظر می‌رسد دیگر از نظر صدا و سیما، ممنوع‌الفعالیت نیست.

اواخر سال هزار و سیصد و هفتاد و نه بود که خبری داغ، سرتیتر رسانه‌ها قرار گرفت، سعید حنایی، قاتل زنجیره‌ای زن‌ها در شهر مشهد دستگیر شد؛ شخصی که از نظر خودش برای خشکاندن ریشه فساد اقدام به دزدیدن زنان می‌کرد و در خانه‌اش آن‌ها را به قتل می‌رساند. او در حدود یک سال، یازده مورد قتل این چینی داشت و پس از بازداشت، به پنج فقره دیگر اشاره کرد که مجموع تعداد مقتولین به ۱۶ نفر رسید.

«عنکبوت» با کارگردانی ابراهیم ایرج‌زاد، تهیه‌کنندگی جوادنوروزبیگی و نویسندگی اکتای براهنی، فیلمی است که بر پایه آن ماجرای واقعی شکل گرفته و با برشی از زندگی سعید آغاز می‌شود. صحنه‌های ابتدایی فیلم به خوبی معرف هویت واقعی اوست، مردی که یک بنای ساده است و خرج زندگی‌اش را از این راه در می‌آورد. خانه‌ای ساده دارد و به همراه همسر و مادرش و دو کودک، گذران عمر می‌کند. ساره بیات در نقش همسر سعید نیز زنی ساده است که به این سبک زندگی عادت کرده و از زندگی‌اش نیز کاملاً راضی است. در فیلم به خوبی مشخص است که عقاید و تفکرات ایدئولوژیک سعید حنایی، از خانواده‌اش نشأت گرفته است.

زمانی که این قاتل زنجیره‌ای دستگیر می‌شود، بررسی پرونده او به دست قاضی غلامرضا منصوری می‌افتد که جواد یحیوی آن نقش را ایفا کرده است. به همین دلیل به گفت‌وگو با این هنرمند پرداختیم که در ادامه می‌خوانید.

شما برای بازی در کارهای تئاتری‌تان سخت‌گیر هستید، برای بازی در «عنکبوت» چه سخت‌گیری و حساسیتی داشتید؟ چرا این قدر نقش‌تان کوتاه است؟

برای انجام یک کاری در دفتر جوادنوروزبیگی حضور داشتم و آن زمان زمره ساخت این کار شده بود. در نهایت هم پیشنهاد بازی در نقش قاضی به من داده شد. آن زمان قرار بود قاضی پرونده سکانس‌های بیشتری داشته باشد به دلیل این‌که در اصل قصه هم این‌گونه بود که آقای سعید حنایی، در قتل ششم یا هفتمش با قاضی پرونده یک مواجهه‌ای دارد و با هم صحبت می‌کنند، اما در نهایت ۱۰ قتل بعد از آن انجام می‌شود تا او را بازداشت می‌کنند.

به دلیل وجود سکانس‌های مشترک، قرار بود ما جای دیگر هم این قاضی را ببینیم، چند سکانس هم فیلمبرداری کردیم، اما نهایتاً در مونتاژ تصمیم بر این شد که فقط همین یک سکانس از قاضی باقی بماند.

فیلم سینمایی «عنکبوت»

همان سال‌های ۱۳۷۹-۱۳۸۰، تا چه اندازه در جریان این قتل‌های زنجیره‌ای قرار داشتید؟

من در حد اطلاعات عمومی و مانند بقیه مردم در جریان این موضوع قرار داشتم، آن زمان مطالعه‌ای روی آن نداشتم، اما بعداً که با این نقش مواجه شدم، مستندها را دیدم و کمی درباره ایشان خواندم، اما آن چیزی که از من خواسته شده بود، خیلی نیاز نداشت تا تحقیقات ویژه‌ای درباره آن انجام دهم.

«عنکبوت» ماجرای یک رویداد واقعی را روایت می‌کند که مستندهایی هم درباره آن ساخته شده است، پس از ۲۰ سال، ساخت چنین فیلمی، چه آورده‌ای برای مخاطب دارد؟

فکر می‌کنم به این خاطر که این قاتل با موضوع، برخورد ایدئولوژیک داشته است، سعی دارد یک تفکری را نشان دهد که در صورت کج فهمی و برداشت غلط از یک ماجرا، می‌تواند چه آسیب‌های بدی به جامعه وارد کند. همچنین به شخصی این مجوز را بدهد که بر اساس فکر خودش عمل کند. این نگاه در جامعه خانوادگی ایشان هم وجود دارد و حتی پسرش به این نوع از رفتار پدرش افتخار می‌کرد و می‌گفت من راهش را ادامه می‌دهم.

این آدم‌هایی که با یک برداشت غلط از عقاید، بلای جان جامعه می‌شوند، این برداشتی است که امروز هم گریبان ما را گرفته. بسیاری اوقات به بهانه تامین امنیت، اتفاقاتی رخ می‌دهد که هیچ یک از آن‌ها قابل توجیه نیست. یعنی ماجرا فراتر از آن است که بگوییم با ساخت یک فیلم به عمق این فاجعه پرداخته می‌شود. این موضوع یک طرز نگاه است ما نیز آن نوع نگاه را نقد کردیم. نگاهی که ممکن است آسیبی جدی به جامعه وارد کند اما از نظر خود فرد توجیه ایدئولوژیک داشته باشد و این موضوعی است که در زمان‌های مختلف و به شیوه‌های مختلف با آن دست به گریبان هستیم.

قرار نیست با ساخت و نمایش یک محصول فرهنگی هنری یک تغییر سخت‌افزاری رخ دهد و ما فکر نمی‌کنیم که با یک فیلم مردم از انجام یک کاری دست بشویند و دیگر آن کار را انجام ندهند، ما با ساخت یک اثر راه تفکر درباره یک موضوع را در ذهن مخاطب باز می‌کنیم.

ما پرونده‌های قتل این چینی و یا معضلات اجتماعی که بتوان به آن‌ها پرداخت کم نداریم، اما بسیار محدود به این موضوعات توجه می‌کنیم یا اگر هم فیلمی مانند «خانه پدری» ساخته می‌شود، چند سال در توقیف می‌ماند، یک هفته اکران می‌شود دوباره توقیف می‌شود، مگر قرار نیست از راه هنر جلوی برور برخی از معضلات اجتماعی گرفته شود؟

ما هزار محدودیت و مشکل داریم، تعدادی از آن‌ها امنیتی است، برخی از آن‌ها مربوط به امنیت ملی است. مگر توانستیم به موضوع قتل‌های زنجیره‌ای که سال‌های قبل درباره چهره‌های فرهنگی و سیاسی رخ داد بپردازیم؟ خیر، چون بحث امنیت ملی مطرح می‌شد و در فیلم‌هایی مثل «خانه پدری» با این موضوع که ممکن است محدودیت‌های اخلاقی داشته باشد، محدود شد.

یک مسئله‌ای مطرح می‌شود آن هم این است که صحبت کردن و پرداختن به یک موضوعی، اشاعه یک فرهنگ نادرست نباشد. این یک ملاحظه اخلاقی محسوب می‌شود اما ممکن است الزاما در جامعه مدرن، چنین کارکردی نداشته باشد. یک زمانی می‌گفتند نمایش خشونت ترویج خشونت است ولی زمانی که رسانه‌ها توسعه پیدا کردند، ما هم با جریان توسعه رسانه‌ها با موضوعات اجتماعی مواجه شدیم و به همین دلیل دیگر نمی‌توانیم بگوییم تولید محصول فرهنگی باعث اشاعه و یا صحنه‌گذاری روی این موارد می‌شود.

نکته بعد این‌که ما در یک محصول فرهنگی، فرصت تحلیل، تعقل، نقد و دیدن زوایای مختلف ماجرا را داریم، برای همین صرفا نمایش خشونت نیست. اتفاقا در «عنکبوت» ما یک قاتل زنجیره‌ای را نشان می‌دهیم که مرتکب ۱۶ قتل شده است ولی تنها سه، چهار مورد آن را با کم‌ترین میزان خشونت می‌بینیم. به همین دلیل خیلی موافق این نیستم که به این موضوعات نپردازیم. ضمن این‌که الان محدودیت‌ها سنی هم اعمال شده است و بیننده به درجه‌ای از قدرت تعقل رسیده است که خوب را از بد تمیز می‌دهد.

شما پس از دو سال، دوباره با نمایش «چفت» روی صحنه رفته‌اید، این نمایش درباره آقازاده‌هاست؛ یک معضل دیگر اجتماعی که سالهاست مورد بحث است.

این مسائل بسیار پیچیده است و باید آسیب‌شناسی اجتماعی شود و در یک جمله و یک پاراگراف نمی‌توان درباره آن صحبت کرد اما ما در «چفت» هم دقیقا به این موضوع اشاره کردیم. ما با یک آقازاده‌ای مواجه هستیم که خارج از کشور زندگی می‌کند و عملا هیچ امتیاز، دانایی و آگاهی در این آدم نمی‌بینیم اما او خودش هم یک مهره است تا یک مجموعه سو استفاده‌های مالی، اقتصادی، سیاسی و رانت‌ها در گردش باشد و چه بسا گاهی اوقات خودش هم قربانی این ماجرا می‌شود.

شما همچنان در تلویزیون ممنوع‌الفعالیت هستید؟

خیر، گویا این مشکل برطرف شده است چون از اواخر پارسال پیشنهادهایی مبنی بر بازگشت من برای اجرا به تلویزیون مطرح شد و این اواخر این موضوع به طور جدی‌تر مطرح می‌شود.

و قصد دارید که بازگردید؟

خیر، هیچ تصمیمی ندارم که برای اجرا به تلویزیون بازگردم.

منبع: خبرآنلاین